

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ÉS A MEGYEI GAZDASÁGI-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilvántartási cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNASZOMBATRA.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt,
— évnegyedre 1 frt 50 kr.

Külsőre, egész évre előfizetve 5 frt.

Hirdetési díjak:egy 30 négyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja
50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.**Közigazdaság — közoktatás.**

I.

Alig egy pár hete annak, hogy városunk kebelében az ipar és mezőgazdaság terményeit úgy a miként azt a művelés formái igénylik, magunk előtt láttuk. Sok szakértő férfi gyűlt volt akkor egybe az erdélyi gazdák vándorgyűlése alkalmából: egyik a gyümölcstermelés módjait, a faiskolák rendezését, azok jelenlegi állapotát írta le; másik a tejgazdaság fontosságát bizonyítgatta és mutatta meg a módokat, miként lehet és kell — kivált erdélyi hazai viszonyokban — azt fejleszteni és jövedelmezővé tenni, anélkül, hogy a mezőgazdaság más ágazatában a rendes fejlődés háttérbe ne szoruljon. Egy harmadik újra a méhészetéről érkezett, szintén fontos érvekkel bizonyítva annak fontosságát és jövedelmezőségét. Nagy közönség, legalább is érdekelt hallgatók azokat végig és a szerzett tapasztalatokat magukkal vitték hazájukba, saját fészükbe.

Már most az a kérdés, lesz-e annak a sok anketkezésnek valami realis haszna? — Azok a szép eszmék, melyeket a szakértők oly lelkesen fejtettek fel, meg fognak-e valaha testesülni? Vagy pedig maradunk jövőre is a régi kothurnusokkal, viselni fogjuk a hátramaradás czopfját?

Mindezekre aligha nehéz megadni a választ.

Néhány jómódu birtokos, kik közt első a főurak, azok mindenesetre az új szisztémát fogják követni, a mint tették azt már előbb is többé-kevésbé; azoknak nem nagyon szükséges az anketkezés, ott a pénz beszél és megszereznek mindent első kézből.

Néhány ambitionált parasztagazda, ki szereti kabátban járni és a dologból ambíciót csinál, az is igyekezeni fog a régi méhkasokat újakkal felcserélni, új szerkezettől ekéket vásárolni, a hogy az idő és mód en-

gedi. De mit fog tenni a nagytömeg: a nép; a mely igazán véres verejtékével szerzi meg a magáét, és a mely tudatlanságból sokszor több verejtéket, kétszer annyit hullat el, mint a mennyit okszerű gazdálkodás mellett kellene? Hát ez meg fog maradni továbbra is úgy, a mint volt, kevés kivétellel; mert nincs megadva neki a mód arra nézve, hogy közvetlen szemléljen és tapasztaljon, hogy ismereteket szerezzen azoktól, a kikkel mindennapi érintkezésben áll.

A nép nem tudja elolvasni az ankettek eredményét, nem a legújabb javaslatokat, mert még nem is írástudó.

Hol állunk még a hatalmas nyugat mögött, hol Belgium és Schveicz vagy a nagy Németország mögött, hol a paraszt a földön hentereregve, kezében a néplappal őrzi barmait, hol a félkrajczáros újság a nép között épen oly kapós, mint nálunk a pálinka! Mindez, mi nálunk nem áll.

Nem is lehet kívánni egy polyglott államban és főleg hazánkban, mely nagy, de nem hosszú történeti múlttal bír. Melyet ujonnan kellett megszerezni és azután is folytonosan a legújabb korig védelmezni, fenntartani. Itt kardesörtetés, puskaropogás volt az első, csak azután következett az öntudatos munkásság, a véső és kalapács, a kasza és kapa segítségével.

A közoktatás ügye óriási haladást tett az utóbbi évtizedekben, ma is folyton halad, de azért nálunk az erdélyi részekben bizony még gyenge lábbon áll.

Vannak megyénkben is faluk, hol 30 — 40 év óta működik a felekezeti tanító; a tanítói nyugdíjalapból mint emeritus tanító nyugdíjat élvez, de azért ne keresd az olvasni tudók számát; a tanító 40 évig működött a községben, de írni vagy olvasni egyetlen ember sem tud. Ez valóban iróniája volna a közoktatásnak, és tán el sem hinné senki, ha nem volnának biztos adatok

reá. De meg van a magyarázata abban, hogy a diligentia addig tart, a míg a vacatio. — Miután pedig a tanító nem tölesérrel önti be a tudományt a tanulók fejébe, hanem csak úgy csöppenként, tehát hamar el is párolog; úgy, hogy mikor újra kezdődik a téli saison — mert akkor veszi kezdetét újra a tanítás — hát épen ott állanak a tanítványok, a hol egy évvel azelőtt. Ha akad is olyan, ki nagykorában letudja írni a nevét, az is csak mechanizmus, mert ha a névnek másod vagy harmadik betűjét elvéteti, tovább nem tudja folytatni, hanem újra kezdi az első betűvel.

Az iparnál épen a nép teszi ki azt a kontingenst, mely csakis a hazait pártolja, ő maga készíti, szövö, fonja a szükségeseket, a mennyire ez a kendertermelést megnehezítő felsőbb intézkedések közepette még lehetséges és a mi a háztól nem telik ki, azt a legközelebbi helyről vásárolja, de nem hozatja idegen helyről. A középosztály vagyis urind az, mely kezdeményezés hiányában még mindig az idegent pártolja, már csak a divat kedvéért is. Még annyira sem birtunk menni kereskedőink jóvoltából, hogy a krajczáros gyufát, melyből körülbelül évenként 60,000 frt értékűt fogyaszt el megyénk — hazai gyárainkból vehessük; hanem vesszük Simliktól Csehországból, Meissnertől Bécsből, Angolországból stb., nagy riukán Parajdról; hazai gyáraink stagnálnak, mintha a parajdi gyár nem volna képes épen olyan gyújtószálakat produkálni, mint a külföldiek. Ám lássa a ki hibás, a közönség nem, mert az csak 1 krajczárra vásárol egyszerre.

Igy vagyunk a hazai szövetekkel.

Egy okos társaság ült a multkor együtt Kolozsvárt valami cultur ügyben; szidták a publikumot, hogy mind idegen szöveteket visel. Egyszer csak megszólal egy hang. „Uraim! Én megvagyok győződve, hogy legalább mi mindnyájan honi terméket vise-

A „SZOLNOK-DOBOKA” tárczája.

A kiállítási Album.

A kiállítás érdekében gazdasági egyletünk egy illusztrációkkal gazdag „Album”-ot adott ki. Ezen album előrése — bár nagy arányokban — érdekesen tárgyalja a megye multját, melynek változatos előadásával száll le a megye fővárossá-
nak: Deésnek eseménydús történetére és miután feltűnteti annak viharait, természetesen találja, hogy ki csak 12 évvel ezelőtt látta e várost, nem ismer reá. Ódon, szegényes kunyhók helyén paloták emelkednek; sáros, szűk utcái szabályozva, kövezve; forgalma, népe megkétszereződve. Egy szóval a haladás terén áll. 8 év után egy újabb kiállítást rendeztek kebelében. Melynek szép sikerrel lett lefolyása után is közérdekűnek találjuk ezen Album-ból mutatványként a következőket közölni:

A Szamos egykori medrén épült kiállítási helyiség az újabb időben lett feltöltve. Ettől éjszakra terjed a régen Ágoston szerzet birtokához tartozó „keskeny vagy barátok szigete”, melyre az átjárás hidasokon történt. Az átszállítóknak rendes társaságot alkotván, a várostól és fejedelmektől lettek fizetve, míg az öreg Rákóczi György e helyen elfolyó derék szamoson, a városnak és vi-

dékének könnyebbségére, volt első, ki hidat csináltatott. E szigeten szokták megégetni borsószalmával bűvölés, bájoláshoz értő boszorkányoknak tartott asszonyokat. Itt kövezte meg őt cigány a szombatossághoz erősen ragaszkodó híres kolozsvári ötvöst, Toroczko Jánost. E sziget sok időn át veteményes kert volt. Közelebről egy részét sétatérnek fogták be, s fő tényezőjéről: „Bánffy-sétatér”-nek lett nevezve. Ennek végén látható a nyár folyamán a város által épített vágóhid és baromvosi lak. Szépsége s czélszerű berendezésénél fogva méltán kelti fel figyelmünket.

A vágóhíddal majdnem szemben a Rév-utca húzódik; ez utcában van a deési gyermek-kert, mely 1847-ben mint óvoda lett megnyitva. Innen egy ut az Ó-vár közvetlen szomszédságában levő Szamosi révhez vezetett. Ide hordák a sósszekerek Deés- és Akna termelt savát, tutaj- és fatalpokon Magyarország felé való szállítás végett. Így volt ez a fejedelmek idejében, majdnem az újabb időkig. Ezért rendeli Apaffi után kezét Erdélyre tett német kormány, hogy a Szamos medrét tisztítsák ki. Ezért lőn II. Józsefalatt a Szamos szabályozva s egyetlen vízi útja ezáltal a könnyebb közlekedésre alkalmassá lőn téve.

A kiállítás helyiségétől délre, ma a város tulajdonát képező, egykor Ágoston barátok kolostora, emeleti helyiségében 1874-ben létesített

VI. osztályu-, asztalos, faragászat és esztergályozó műhelylyel egybekötött Polgári iskola van elhelyezve. Ez épület sok változáson ment keresztül. A vallás ujtás korában a barátok idehagyák s birtokuk a fejedelmre szállott s ugy adományozá e házat is 1560-ban János Zsigmond a Báthori testvéreknek, gazdag hozzátartozó birtokaival. A Báthori család czimere, három sárkányfog, az újabb időben utca szélesíthetése végett lebontott kapuján még ott diszlett. Az emeletbe felvivő lépcső oldalában most is látható egy Báthori czimer, mellette egy, talán Báthori Zsigmond fejét ábrázoló faragvány, mely felett S. B. (Sigismundus Báthori) nevének kezdőbetűi s 1599 évszám áll, domborulag faragva.

Ez épület a Rákócziak kezébe ment át, kik több ízben lakták e helyiséget. Ide sereglének Erdély főurai, itt intézé sorsát a valláskérdés ügyének. Itt fogadta a francia, svéd, lengyel király követeit; az itt tartott „Conventus”-nak nevezett gyűlésben tárgyalja a szombatosok ügyét, kik majdnem ezerezen fej- és jószágvesztésre lőnek ítélve. A Rákóczi lakta „sóskamara-ház” előtt — ma az ev. ref. fiu-iskola helyisége s mellette levő, főterre néző emeletes épület helyén — egykor az Ágoston szerzet 1322—50 közt épült nagy temploma vala, mely a Básta dulástól fogva 1638-ban is pusztán áll; ebbe a templomba „reggettetnek

lünk. Vizsgálatra került a sor és ime kitűnt, hogy a tiz tagtárs között egynek sem volt más, mint brüni kelme a hátán. V.

Deés város közgyűlése.

Deés város képviselőtestületében f. hó 7-én a következő közérdekű tárgyak nyertek elintéztetést:

1. A piaci vásár- és személtám-tariffa kidolgozása iránt kiküldött bizottság megbízatásában eljárva, betérjesztette az ujonnan átdolgozott tariffát, melyben az egyes fizetési tételek az eddigieknél magasabbra tétettek és mintegy 1500 frt többletet tüntet fel. Javaslatában szükségesnek találta a kiküldött bizottság egy új tariffa életbe léptetését is ajánlani, t. i. a vasuton és szekereken szállított árukra nézve a behozatali vám tariffát és e tekintetben elfogadandónak ajánlta Kolozsvár városának B) dijszabályzatát. Miután pedig ezen új tariffák életbeléptetéséhez a magas kormány engedélyezése szükséges — a mi alig fog f. év január 1-ig kieszközöltetni, felhatalmaztatni ajánlja a tanácsot a vásár- és állásvámnak 1888. évi január 1-től kezdve 2- vagy 3 évre oly feltétel alatti kiadására, hogy az átdolgozott új tariffa felsőbb helyeni engedélyezése után a bérlet előleges 30 napi felmondás mellett megszűnjék s ha a bérlet ezen 30 nap alatt a még hátralevő idejére kiegyezésre nem jöhetne az újból árvereztessék. Végül ajánlja a kiküldött bizottság a bor-behozatali vámot is életbe léptetni és e tekintetben javasolja Kolozsvár városának C) tariffáját elfogadni azon indokból, mert addig mig az 50 literen alól a korcsmárlási díj literenkint 8 kr., a nagyobb mennyiségben elárúsító — idegen helyről behozott — 50 literen felüli bor a városnak mitsem jövedelmez, ennél fogva az idegen helyről behozandó bor után, ha az pinczébe helyeztetik kereskedés végett, behozatali vám, ha pedig a piacra, vásártérre szállittatik, vásár- és személtám fizetessék, még pedig előbbi esetben 10 liter után 5 kr., utóbbi esetben literenkint 1 kr. A szesz és finomított italok behozatali vámtariffát, ajánlja a kiküldött bizottság a kolozsvári tariffa szerint kiegészíteni. A képviselő testület határozatában utasította a tanácsot a bor és szesz-tariffát a javaslat értelmében kidolgozni és azt a bizottság összes munkálatával 15 napra közszemlére kitenni netaláni észrevételek beadhatása végett.

2. Süsse Rohrich és Brecher Dávid városi sörház-bérlők a képviselőtestülettől nyert beleegyezés folytán a sörház épületnél eszközölt új építkezést befejezván, annak számbavételére a képviselőtestület kebeléből bérlők kérése folytán egy bizottságot küldött ki.

3. Hasonlóképen bizottságot küldött ki a a képv.-testület Szolnok-Dobokavármegye alispánjának leirata folytán a város utcaszabályozási vonalainak megállapítása céljából készitendő szabályrendelet tárgyában. Ennek tárgyalása alatt kérdés merülvén fel, hogy a város közterei Deés város telekkönyvileg bekeblezett tulajdonjogát képezik-e vagy sem: utasított a kiküldött bizott-

ság erről meggyőződést szerezni és a netaláni intézkedésre nézve javaslatokat tenni.

4. Tárgyalás alá vétetett Rottenberg Áron borárulási jogbérlo kérése, melynek rendjén hivatkozva a bérbeadó közönséggel kötött szerződése 2-ik pontjára, — mely szerint minden borárusító 50 literen alól elárúsított borért literenkint 8 kr. regále-díjt fizetni köteles, ellenben 50 literen felül „szabadárulás“ csakis „kötött edényben“ árusítható; daczára ennek számos ily mennyiségű árusítás történik a városon nem egy kötött edényben, hanem 50 darab egy literes üvegekben, mi ellenkezőn nézete szerint a szerződéssel: regale csonkítás követtetik el s a közigazgatási hatósághoz beadott ebbeli panaszával elutasított, kéri a képviselőtestületet bérlete használatában megvédve, a magas kormányhoz intézendő kérését pártolólalag felterjeszteni. A képviselő-testület érdemleges határozathozatal előtt szükségesnek találta folyamadó bérlo kérését az összes előírtakkal kebeléből és a birtokosság által kiküldendő bizottságnak véleményes jelentétel végett kiadni.

5. Hasonlóképen véleményezés végett bizottságnak adatott ki deési birtokos Hirsch Lipót kérése, a tulajdonát képező Bánffy-fogadó északi oldala felőli térség felett kötendő egyezés tárgyában.

Több tárgy nem lévén, a gyűlés eloszlott. —y.

Nyilvános számadás és köszönet.

A deési jótékonycélú nőegylet által f. év október 16-án rendezett kiállítási közvacsorához gyűjtés által egybejött következő kegyes adományok folytak be és pedig:

II. Természetbeni adományok:

Turbucz Ferencz egy kosár alma. Mihály Ferenczné 1 üveg rum, 2 kiló cukor. Berzenicei Miklósné 1 hal, 2 torta. Krémer Samuelné 4 liter eczet, 1 tál sonka, 6 nyelv. Scheirich Jánosné 1 liba. Módi Károlyné 3 csirke. Boér Györgyné 1 liba. Balázs Károlyné 2 csirke. Vékony Ferenczné 1 kiló vaj, 1 liba. Brazdil Antalné 3 csirke. Gróf Bethlen Pálné 2 torta. Hirsch Lipótné 2 liba. Simó Lajosné sajt, vaj, 1 pulyka. Özv. Simó Ferenczné 1 kappan, 1 pulyka. László Lászlóé 1 torta. Bárány Bánffy Lászlóné 2 liba. Göncziné 20 darab sütemény. Duha Jánosné 1 liba. Nyegruez Jakabné 1 pulyka. Szappanyos Ágoston 1 nyul, 1 véka alma. László Lajosné 1 pulyka, 4 üveg bor. Papp Ernő 1 kiló szalon-cukor. Betegh Imréné 1 nyul, 1 csomag vaj, 1 kosár szőlő. Torma Istvánné 3 pulyka, 1 csomag vaj, Biró Józsefné 1 liba, 1 kiló cukor. Besenczki Antalné 1/2 kiló kávé, 1 kiló vaj. Bárdi Károlyné 1 kappan. Simon Samu 1 üveg szilvorum. Eduárd 1 üveg finom ital. M. és N. 1 üveg ital. Szögyény József 2 bélepcsenye és thea sütemény. Boross Ödön 1 pulyka és 1 tál sütemény. Majthényi Ferenczné 2 pulyka. Németh Jánosné 1 liba. Klein Adolfné 6 nyelv. Biró Istvánné 1 liba. Br. Diószegi Ida 2 pulyka és dió. Bányai Károlyné 2 nyul, 1 kosár baraczk. Vékony Ká-

rolyné 1 tál sütemény, 1 csomag vaj, 2 tálcza virág. Albert Jánosné 2 kappan. Tamássyné 1 sonka. Szalánczi Lajosné 10 üveg bor. Ehrnkauff Ferenczné 2 kiló cukor. Bartók Józsefné 2 kappan. Bálintfy Johanka 2 kenyér. Benkö Jánosné 2 kappan. Reményi Vilmosné 1 liba. Löw Lajos só. Józsa Károlyné 1 tál sült. Br. Inezédi Józsefné 1 kosár szőlő, 1 kiló vaj, 1 pulyka. Kiss Mihály 1 üveg liqueur. Tüzes Jenő 25 liter bor. Özv. Tüzes Bogdáné 1 liba. Vachsmann Edéné 2 torta, 1 tál sütemény. Floth F. Adolfné 1 liba, 2 kenyér. Biró Gyuláné 1 pulyka. Gyárfás Albertné 2 kappan, 1 kalács. Nagy Károlyné 2 récze. Batosi Katalin 1 torta. Kincses Kristóf egy üveg ital. Őszi Józsefné 1 torta. Barthos Gézáné 2 üveg bor. Brugovitz és Rehák 5 kiló cukor, 1 kiló kávé, 10 citrom. Nik Ferencz 10 üveg bor, 5 liter cukor, 2 pakk thea, 2 kiló thea-sütemény, 2 kiló rum, 2 kilo szalon-cukor. Szigethy Miklósné 1 tál sütemény. Szentiványi Mihály 10 üveg bor. Platz János 1 torta. Holleska Imréné 1 tál sütemény. Szócs Edéné 2 kenyér. Makrai Lászlóné 1 pulyka, 1 torta, 3 üveg bor, 1 üveg torta-szusz. Gábre Jánosné 5 kenyér, 2 kiló cukor. Göczy Károly 5 kiló cukor, 10 deka thea, 1 liter rum, 1 kiló szalon-cukor. Losonczy Istvánné 1 torta. Veis Lipótné 1 tál sült. Klärman Adolfné 10 kenyér. Offákné által 1 sütemény. Almay Ferenczné 6 kenyér. Özv. Bikkfalvi Józsefné 10 üveg bor. Medgyesi Istvánné 3 récze. Hegyi Mihályné 1 tál sütemény. Todorovics Rebi 1 torta. Rácz Józsefné 1 kappan. Löw Lajosné 2 torta. Péchy Mór 1 üveg rum, 1 pakk thea, 1 kiló cukor, 2 citrom. Máthé Ferencz 2 kappan. Bányay L. Károlyné 1 torta és szőlő. Buttyán Jánosné 1 tál sült és iróstészta. Bándi Györgyné 2 üveg bor. Friedmann Lászlóné 1 tál sütemény, Gerecze Pál 1 tál sült. Demeter Béláné 5 üveg bor, 1 üveg saláta, 1 pulyka, 3 nyelv. Papp Mihály 1 tál sütemény. Papp Jenőné 2 tál sonka, 1 pulyka. Róth Pálné 10 üveg bor, 2 torta, 1 kosár alma és retek. Weér Zsigmondné 1 tál fasirozott pulyka, 1 nyul, 1 tál aspic. Márkus Jánosné 1 kappan. Bruszt Ignácáné 1 pulyka, 4 kappan. Ilosvai Jenőné 2 kappan. Baráth Mihályné 1 kappan. Hatfaludi Józsefné 1 pulyka, 1 kosár szőlő. Ifjabb Hegyi Mihályné 2 rucza. Incze Kálmánné 2 tál fasirozott pulyka. Péchy Lotti 1 pulyka. Csizsek Károlyné 1 liba, 1 tál sütemény. Schwartz 10 kenyér. Pongrácz Boldizsárné 3 kenyér. Veres Imréné 1 skatula sütemény. Hosszu Elekne 1 tál sütemény, 1 pulyka. Bukovainé 1 torta. Görög Jánosné 4 üveg bor, 2 kappan. Voith Gergelyné 1 tál sonka, 1 tál nyelv aspiccal, 2 tál pulyka, 10 üveg bor. Roska Bogdáné 1 kenyér. Klein Dávid 3 vekli kenyér. Haragai Emánuelné 1 tál cukorsütemény. Magyar Jánosné 1 tál pulyka aspiccal. Czecz Péterné 4 butelia bor. Csomafáy Antalné 2 kenyér. Máté Ferenczné 1 torta. Halász Ferenczné 10 kenyér. Darkó Viktorné 2 kappan. Szarvadi Pálné kávé, fasirozott pulyka. Köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak

A rendezőség.

vala a szombatosok naponként, mig annyira szaporodának, hogy a várakba együvé is máshu is 100-an, 150-ként jó gondviselés alatt küldöztenek. E pusztá templomot azután Rákóczi cserépfedél alá vette, de Apaffit fejedelemmé tevő Ali ismét feldulta, romjaiból a jelen század elején boltokat építének. A kamara-ház még II-ik Rákóczi Ferencz tulajdonát is képezte, 1704 szeptember 1-én keltezett feliratos kő szerint „erdélyi választott fejedelem“-nek lett nevezve. Később a Hallerek kezébe jut, kik mint megyei főispánok sokat ujitottak rajta s fenntartották vele szemben a volt Rákóczi-konyhát, mely 1877-ben a ref. fiu-iskola helyiségébe lett beépítve.

A Rákóczi-féle sókamara házhoz tartozó udvar déli részén épült fel a „Szolnok-Dobokamegyei Magyar Nemzeti Színház“, mely 1886 nov. hó 13-án a „Deési műkedvelő társulat“ által „V. László“ című darabbal ünnepélyesen megnyitott. A kulturtörténetben megörökítésre méltó műkedvelőtársaság kiváló működésének, egyesek, s legfőképp a megye élén álló, messze jövőbe látó, kitartó munkásságu főispán: Losonczy Bárány Bánffy Dezsőnek köszönheti létét. A közművelődés érdekében épült templom által e város mondhatni hasonlépességű városait jóval megelőzte. Kiváló színnel és izléssel épült belsője meglepi a nézőt.

A jobb oldalon, a főtérré menőleg diszes boltok sora következik, melyek felett az emeleten a „Deési Társalkodó-egylet“ (casinó), ország-részünk egyik legrégibb egyesülete foglalta el ujlalag az általa ezelőtt negyven évvel épített lakosztályokat.

E város kulturtörténetében örök emlékezetre méltó marad, tudunkra az első nyomdának, Bárány Bánffy Dezső és Kovács Samu ev, ref. lelkész áldozatuk árán 1876-ban való létesítése s a mely jótékony működését „Bánffy és Kovács“ czég alatt kezdé meg, soha azelőtt nem létezett „Szolnok-Doboka“ megyei közgazdasági hetilapnak lételt adott.

A Rózsahegy alatt, a szamosvölgyi vasut főállomáshelye. Ez anyagi világban nagy áldozat és lankadni nem tudó fáradság árán br. Bánfi Dezső főispán teremtette meg a vasutat, az eddigi közlekedés netovábbját s valósitá meg ez által a nagySzéchenyi tervét. A Deés—kolozsvári rész 1881 őszén, mig a beszercei 1886 május 3-án lett ünnepélyesen a közhasználatnak átadva.

Deés keleti részén a regés elnevezésű Rózsahegy, a kath. temetkezőhely, kis kápolnával. Az Árpád-házbéli királyok alatt itt volt Deés vára, keleti köves feljártatát a nép ma is vaskapunak nevezi. Déli részén téglá törmelékek s égetett

agyagból álló védfalának alapja 10—12 méternyi szélességben húzódik keresztül keletről nyugatra, a Rózsahegy déli részén levő utolsó ház kertjéig. Két körbástya helye a két végén még jól kivehető. Kelet és éjszakra természetadta erősség szolgál védfalul, mig a nyugati, város felől való részen, sáncz védelmezte. Alapításának korát homály fedi. Heltai azt mondja, hogy őseink Erdély elfoglalásakor hét földvárat emeltek s ezek egyike Deésen volt. Básta ide sánczolta el magát s innen intézte a város ellen támadásait.

A kiállítás helyiségétől nyugatra a város sörház, mint neve is mutatja, a mult század végén sörgyártás végett építve, innen lett e vidék gyártmányával ellátva, még ezelőtt 30 évvel virágzó állapotban volt, ma Besztercze- és Kolozsvárról importált sör mérnek benne. Ez utczában van a diszes Kovács-ház, benne a Szamosvölgyi vasut igazgatósága, gazdasági egyesület irodája s a Magyar-Franczia biztosító társaság; vele szemben levő Székely-házban pedig az illetékkiszabás és adóhivatal vannak elhelyezve, mig a főtéren, Róth Pál gyógyszer-tárától délnyugatra, a ref. egyház tulajdonát képező diszes husáruhely köti le figyelmünket.

Színház.

A múlt heti darabok közül még meg kell emlékeznünk „Marjolaine”-ról és „Hadjárat a békében” című darabról. Előbbent közönségünk itt is többször látta. Mint igen dallamos operette, helyes hangszerelés és szereposztás mellett, mindig képes a közönséget mulattatni. A czimszerepet Nikó L. adta, kinek „csók” kettőse Frikkellel jól sikerült, azonban a kakuk duette már nem sikerült teljesen, azért, mert hangját nem mérsékelvén, az a férfi-tenorhoz, mely itt mint másod-tenor szerepelt, kellőleg nem asszimilálódott. — Nem nagy közönség nézte az itt újdonságul adott „Hadjárat a békében” című vigjátékot, mely a Moser és Schöndhal német írói czég műve. A darab sok szellemességgel van megírva, de mintha átka volna az ujabbi színi termékeknek, hogy alig kerülnek nehányszor előadásra, alig kerülnek meg egyszer az ország színpadjait, ad acta tétetnek, mert már van valami ujjabb, vajjon jobb is? azt nem kutatják, de mint újdonság mindenesetre ingerlőbb a régi-nél. Az egész darabban nincs valami sok cselekmény, nagyon kevés dolog történik ott, inkább a bonyodalmakra van a főszűly fektetve, a mi általában a német vigjátékokat jellemzi. Egy kis városba katonaság érkezik. Haindorf tőkepénzeshez elszállásolják a tábornokot, segédtisztjével oda jön látogatóba a katonaoorvos és Reiff hadnagy; van is miért, mert a ház el van látva fehérszemélyekkel. A házigazda unokahúgáért (Tordai Mari) a szárnységd (Lomniczi) és Reiff (Vihari) versenyeznek. Ágnes a társalkodónő (Polgár Fáni) pedig neje a katonaoorvosnak, (Bátosy) miről a világ különben mit sem tud. Végül a gyógyszerész Elzáért (Váradyné) városi tanácsos leányáért rajong, s az orvos segélyével juthat csak, de mindig későn közelebe. Két félreértés bonyolítja a helyzetet. Az egyik a Zsófi mama, a másik a Reiff agyában termett. Előbbi azt hiszi, hogy leányát Elzá az orvos szereti, utóbbi pedig azt, hogy Ilka (Tordai Mari) őt szereti s e hitében megis kéri kezét atyjától sürgöny útján egy katonatiszt számára. A végén mindenki kiábrándul. A sürgönyre kedvező válasz jön, de a valódinak szól, a kit a leány szeret és ez a segédtiszt. Reiff hoppon marad; a katonaoorvosból törzsorvos lesz és nejét elismerteti, a gyógyszerész is — jobb későn mint soha — megkapja a magáét. A szereplők mindannyian helyesen oldották meg feladatukat. A darabban előforduló katonai zenekart mely takarodót zenélt, a helybeli tűzoltó zenekar képezte, melyet a közönség élénken megtapsolt.

November 5 és 6-án ismét egy újdonság került színre az „Uff Király.” Valami exotikus fejedelem ünnepélyt rendez, a melynek akasztással kell végződnie, de nincs deliquens; tehát álruhát ölt és úgy jár a nép között hátha valaki megsérti őt vagy a kormányt. De felismerik és minden kérdésére helyesléssel felelnek. Végre egy ifjú házalót addig bosszant kérdezősködéseivel, míg az pofon üti s így benne feltalálja a bűnöst, a kit az ünnepélyen ki akar végeztetni; de jön a csillagvizsgálója és azt jelenti, hogy az a fiatal ember a királyllyal egy csillag alatt született, tehát ha ő meghal, a király is követi 24 óra alatt. Ez véget vet a gyilkos szándéknak és Lazullit nagy fényben őrzik az udvarnál, nehogy baja essék. Ő azonban ott maradni nem akar, mert szerelmes Laulla hercegnőbe, kit a sündisznóról nevezett Erisson nagykövet hoz jegyesül a királynak, ráadásul a szomszéd fejedelemmel kötött vámszerződésre; utközben azonban Erisson neje gyanánt szerepelvén, Lazzulli őt mint aszszonyt ismeri és Uff királynak is így adja elő a dolgot. A király, már hogy az ő esztől kitehlik, meg is szökteti őket, a nagykövetet pedig hüvőse téteti. Később a nagykövet kiszabadul, felvilágosítja a dolgot, katonákkal üldözteti a szökevényeket és Lazullit le is lövik. Ezt megtudják a palotában és most a király, valamint csillagvizsgálója, ki testamentom szerint urát követni tartozik, készülnek meghalni. Végre megkerül a hercegnő, meg Lazulli is, kit a golyó nem talált és így Uff király sem hal meg. Inkább hajlandó jegyesét elvenni, de meg akkor Lazulli akar meghalni, tehát inkább odaadja neki a hercegnőt, és ezzel befejezést ér a darab.

A meséje operettehez illő, zenéje bár nem önálló compositió, kellemes. A király entrée-ja, melyre a kar „Oh az jó”, az első felvonásban egy négyes „Incognitó jöttem” (Ledoffszky, Nikó, Vá-

rady, Lomniczi) továbbá a „Csók keringő” (Ledoffszky, Nikó, Lomniczi, Bágyoniné) kitűnően volt előadva és így a zeneileg szép részek érvényre jutottak. A harmadik felvonásba igen szépen adta elő Ledoffszky Mari „Valjon őt hallom e?” bevezetésű dalt, melyet Lazulli a háttérben kísért.

A szerepek mind jól voltak betanulva s lényeges hibát alig lehetne constatalni. A zenekar azonban határozottan gyenge és a vonó hangszerek erejét a nyeggető fűzharmonia az orchesterben soha sem fogja pótolni. A második előadást csak félannyi közönség nézte.

Kedden egy régi operettet „Dunanan apó és fia utazása” — hoztak színre. Arról nevezetes, hogy a magyar színpadokon az operette cultus úttörője volt. A közönség nem fogadta rokonszenzenesen, a közvélemény némely része felett megbotránkozásának adott kifejezést, de talált fogékony talajra is; a komoly színműirodalom hátrányára meghonosult és kezdetben igen gyakran került színpadra. Mostani előadása Polgár Gyula (Timpanon) és Váradai Jóska (Lespingot) némely tulszásai leszámításával jó volt. Nikó Lina (Pamela) csinos öltözékei és eleven játékaival tűnt ki. Tordai Mari (Patroklus) ez alkalommal is kedves volt. Vihari Dunanan apót mulatságos alakban személyesítette.

Szerdán Csiki Gergely „Szökött asszony”-a meglehetősen számú közönséget vonzott a színházba. A darab nem tartozik a jeles író szerencsés alkotásai közé. Az esemény benne egy tőkepénzes kegyetlen uzsoráskodása, egy erőltetett érdekházaság és egy bosszúból elkövetett gyilkosság, mely vontatottan fejlődik 3 felvonáson keresztül. Fő alakjai: Klára, a vadrózsa (Nikó Lina) ki dacára annak, hogy Fodor Lajos esendbízost (Váradai) szereti, hogy anyja sorsán segítsen Kapor István (Veselényi) tőkepénzesnek nyújtja kezét, de midőn ez anyját házából elűzi, tőle megszökik. Ez alatt Boglár Bálint volt jegyző (Bágyoni), kit Kapor juttatott tönkre a börtönből kikerül és Kapor meggyilkolja. A „Szökött asszony” anyjával — kinek Boglár jegyese volt — együtt törvényszék előtt áll. Boglár, a valódi bűnös megjelenik, bevallja, hogy ő a gyilkos, amazokat szabadon bocsátják, ez öngyilkos lesz s ezzel a drámai résznek vége. A mulattató részt Koncz zugügyvéd (Polgár Gyula) Sárga segédtanító (Lomniczi) és Kapor Miska horbély (Vihari) képviseli. A szereplők mindannyian sikeresen oldották meg feladatukat. Nikó Lina dalait és találó játékát gyakran megtapsolták.

Csütörtökön Ledoffszky Mariska jutalmául a „Furesa háboru” operette adatott. A kevés közönség jutalmazottat sűrű tapsokkal és egy csinos virágcsokorral tüntette ki.

Még van egy megjegyzésünk.

Lapunk f. évi 30—34 számaiban ismertettük színi viszonyainkat és arra a végeredményre jutottunk, hogy egy jól szervezett színtársulat időközönként rövid lejáratú ciklussal és jó reportírral itt Deésen prosperálhat. Sajnosan kell azonban tapasztalnunk, hogy az itt működő színtársulat, legalább az eddigiekből ítélve, nem részesül kellő pártfogásban.

Ha a közönség állandó csarnokot emelt a színezetnek s e tényt a hírszárnnyain messze elvitte, hogy Deés városa azon kevesek között szerepel, hol a műzsa szívesen látott vendég, akkor egy jóra való társulatot, merő ambícióból is pártolni kellene. Nehogy kitegye magát azon balhitnek, hogy a színház felépítésével korát megelőzte.

A mi pedig a reportírt illeti, elengedjük szívesen az ujabbi és nem abszolút becsértékekkel bíró darabokat, mert az nem elégti ki a közönséget, hogy egy újdonságot lát, de rajta nem mulat; inkább megnézi a régebbi jó darabokat, hogy mulasson. Ajánljuk a régebbi vigjátékokat, pl. „Proletárok”, „Mukányi”, „Gusztáv ur”, „A könyvtárnok”, „A Szabin nők elrablása”, a Molliére-féle vigjátékokat stb. Az operettek közül „Angot”, „Giroflé-Girofla”, „Trapezunti hercegnő”, közben az ujjabbakat váltakozva.

IRODALOM.

Megjelent diszkiadásban, dúsz tartalommal a „Magyar Háziaszszonyok Naptára 1888-ra.” Kapható Budapesten, Nagy-Koronarutca 20.

szám a. Füztött példány ára 1 frt. Diszkötésű 2 frt. Mihez még ajánlási postadíj 20 kr. járul. A „Magyar Háziaszszonyok Naptára”, mely immár negyedik évfolyamát járja, a magyar könyvpiaczon évről-évre méltó föltűnést kelt. Alig hisszük, hogy bárhol is hasonló naptár jelennék meg, úgy a rendkívüli szép kiállítás, mint kitűnő tartalom tekintetében. A jelen (1888) évfolyam 20 ivre terjed és a 4 oldalnyi tartalomjegyzék már magában is egy kis füzetet képez, tanuságot téve a naptár gazdag tartalmáról. A naptár 12 részre van osztva. — Ajánljuk továbbá a „Magyar Háziaszszony” című háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilapot, a magyar gazdasszonyok orsz. egyletének hivatalos közlönyét. Előfizetési ára — „Munka Után” című szépirodalmi melléklettel együtt — egész évre 6 frt. Előfizetéseket (a hó bármely napjától) elfogad a „Magyar Háziaszszony” kiadóhivatala Budapest, Nagy-Korona-utca 20-ik szám. A „Magyar Háziaszszony” hetilapból mutatóványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legczél-szerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

Megjelent Kolozsvárt Stein János könyvkereskedésében a régi és valódi „Erdélyi Naptár” különös tekintettel a vásárok hibátlan kiadására. Ára 30 kr. — Ugyanott kapható a „Mulattató kis képes Naptár.” Ára 20 kr. — Nemkülönben vettük — a Franklin társulat kiadásából — a „Székely-egyleti képes Naptár”-t. Egy példány ára 25 kr.

Előfizetési fölhívás az „Anyósok könyve” című illusztrált humorisztikus műre. Irta, nyírta, összeállította, gyűjtötte, fogalmazta, szerkesztette, ollózta, másolta, kapta, kérte, rendelte, vette, szedte, csente lopta, találta, kifundálta, elleste; szóval teljes egészszé gyártotta s a t. közönség gyönyörködtetésére kiadta Sirisaka Andor. — Az „Anyósok könyvében” lesz körülbelül 200 anyós-adoma s mintegy 300 velős szellemszikra: bölcs mondások, gondolatok, hasznos tudnivalók, jó tanácsok, átkok és szitkozódások, kérdések és feleletek, tövisiek, csalánok, bolond gombok, stb. Szóval e könyv tartalma teljesen hű tükre lesz az anyósoknak s azt nagy élvezettel olvashatja mindenki, a házassulandó és nős ember egyaránt. Az „Anyósok Könyve” az előfizetési fölhívással azonos papíron, igen izléses kiállításban 8—10 ivnyi (128—160 oldal) terjedelemmel fog megjelenni, — gazdagon illusztrálva a „Veréb Jankó” pécsi élelzap képeivel s számos hazai művész által készített rajzzal. Közel száz diszes kép lesz benne. A mű december elején fog napvilágot látni s a t. előfizetőknek átadatni, illetve bérmentve elküldetni. Előfizetési ára 1 frt, mely összeg — vidékről legczél-szerűbben postautalványon — minél előbb, de legkésőbb november 30-ikáig szerző-kiadó címére küldendő be.

VEGYESEK.

— Megyénk közigazgatási bizottsága e hó 10-én tartotta rendes havi ülést, melyről részletes tudósítást jövő számunkban hozunk.

— Dr. Csipkés Károly deési kir. alügyész hasonmínségben a kolozsvári kir. ügyészhez helyeztetett át.

— Deés városában a fogyasztási adót (melyet eddig Jakab Károly és társai 7000 forintban tartottak), ujjabb árverezése alkalmával Rottenberg Áron és Ordentlich Adolf 8236 forint 75 kr. évi bérén mint többetigérők vették haszonbérbe.

— A szamosvölgyi vasuton 1887. évi október havában 9600 utas, 45390 klgr. málha, 3.478.365 klgr. elküldött- és 1.182.880 klgr. érkezett áru szállított, melyekért és egyéb külön bevételekért az összes bevétel 26,513 frt 86 kr. volt.

— A közelebbi hetivásár is gyéren volt látogatva. A borongós és esős időjárás nehezé teszi a közlekedést s visszatartja az embereket piacunk felkeresésétől. Es így a gyér behozatal dacára is a kereslet hiányában nincs ára a terményeknek. A legszebb buza 1 frt 40 kr., az új tengeri 1 frt 20 kr., a régi 1 frt 25—35 kr., a zab 50 kr. Egy liter murek 40—50 kr., petrezselyem 80 kr. Száz darab legszebb zeller 3 frt. Egy koszu hagyma 10—16 kr. közt váltakozik nagysága szerint. Száz fű káposzta 2—3 frt.

— A deés-ziabó-zilahi vasut érdekében a szamosvölgyi vasut üztetigazgatója Péterffy Zsigmond szakértő tollából nemsokára egy rópirat kerül sajtó alá, mely minden részleteiben ezen nagyhorderejű vasut vonalat tüzetesen fogja a közönséggel megismertetni s megvagyunk győződve, hogy ez alapos tájékozás az uralkodó szomoru anyagi viszonyok dacára első sorban az érdekeltek közt hatását annak leendő kiépítését illetőleg tényekben fogja megteremni.

— **A deési korcsolyázó egyesület** f. hó 9-én tartotta az évi közgyűlését br. Bánffy Dezső főispán ő méltósága elnöke alatt. A közgyűlést választmányi ülés előzte meg, melyen főleg a közgyűlés tárgysorozata tárgyalatott. A közgyűlés-őméltósága megnyitván, Glaser Simon titkár olt vasta fel évi jelentését, melyben főleg az egyesület iránt a tagok közönye volt feltüntetve s módok felemlítve, hogy miáltal lehetne az egyesület működését kissé felfrissíteni. Hatfaludi József alelnök a pénztár állapotáról tett jelentést, mely szerint constatáltatott, hogy az egyesületnek a lefolyt évben kiadásait leszámítva, még tiszta haszna is volt. A tisztikar s a választmány nevében őméltósága köszönt le s a jelen évre megejtett választás szerint elnöknek ismét br. Bánffy Dezső főispán őméltóságát volt szerencsés megnyerni, alelnöknek Hatfaludi József, titkárnak Glaser Simon, gazdának Clemens Albert, pénztárosnak Kovrig Albert s a választmányba: Papp Farkasné, Schön Etelka, Bárány Terka urnők; dr. Hankó Ödön, Budai Elek, Voith Gergely, Papp Farkas, Krémer Lajos, Péterffy Zsigmond, Tischler Domokos urak választattak meg.

— **A besztercei templom-avatási ünnepélyre** Kolozsvárról Szász Domokos ref. püspök kíséretében Szász Gerő főpap, Szász Béla és más érdeklődők mentek. Ugy Beszterce-Naszód, mint Szolnok-Dobokamegyéből nagyszámban gyűltek össze a hívek. A felavatás Vályi Elek besztercei esperes imádságával kezdődött, majd Szász Gerő tartott beszédet és Szász Domokos végezte a felavatást. A banketten mintegy 250-en vettek részt. Este műkedvelői előadást és sikerült bált rendeztek, melynek jövedelme az orgona javára szolgál. Hegedűsnek „Bibor és Gyász” című történeti drámáját választották s a szerepek ügyes kezekben voltak. A színi előadást követő bál rendkívül kedélyes volt. Együtt lehetett ott látni a vidék majdnem összes szépeit.

— **Jutalomjáték.** Bátorossy Endre jutalmául Kedden „Gasparone” ez ismeretes jeles operette került színre. Bátorossy a tavaszon láttuk és hallottuk ezen darabban s meglepett úgy játéka, mint szabatos énekével. Még színi pályája kezdetén áll, de meglátszik rajta a lankadatlan törekvés, igyekezet. Annyival inkább megérdemli a közönség pártfogását, mert városunk szülötte, a miénk.

— **A régi öt forintos államjegyek beváltása.** A hivatalos lap közli a pénzügyminiszter hirdetményét, mely szerint az 1866. évi július hó 7-ikéről keltezett öt forintos államjegyek már csak f. évi december hó végéig váltatnak be, a közös pénzügyminiszteriumhoz intézendő, szabályszerűen bélyegzett folyamodvány alapján. Ezen határidőn túl az államjegyek többé sem beváltatni, sem kicseréltetni nem fognak.

Apró hírek. A királyi család ez évben a karácsonyi ünnepeket Gödöllőn, újév napját pedig a budai palotában ünnepli meg. — **A közlekedésiügyi miniszter** meghívta Pozsony városát az ottani dunai hid építése tárgyában tartandó equetere. — **A hunyadmegyei történelmi társulat** rendes havi ülése Déván szép számu közönség jelenlétében folyt le. — **Tisza Kálmán** kormányelnököt a napokban a király ő felsége kihallgatáson fogadta; a kormányelnök Moser bankkormányzóval

tanácskozott. — **Az E. M. K. E.** és a ref. egyház rég tervezett szövetsége még nem jöhetett létre. Bár elvileg meg van a teljes egyetértés, a módzatokra nézve még nem tudtak megegyezni. — **A magyar delegáció** hadügyi albizottságában meglehetősen heves vita támadt gr. Bylandt-Rheidt közös hadügyminiszter és az ellenzéki delegátusok közt a magyarnyelv dolgában. — **A magyar fegyvergyár** felállítása iránt Bécsben megtörtént az elvi eldöntés még pedig kedvező értelemben.

HIVATALOS RÉSZ.

Szolnok-Dobokavármegye alispánjától.
Ss. 10.482.—1887. alisp.

Hirdetmény.

Az 1884. évi XVII. törvényezikkbe foglalt ipartörvény 50. §-nak módosításáról szóló 1887. évi XVIII. t. cz. 1. §-a alapján ezen vármegye törvényhatósági bizottsága f. évi október hó 26-án tartott közgyűlésében 98. jkvi sz. a. hozott határozatával szabályrendeletet alkotott, melyszerint a vármegye területén fekvő összes városos községek (városok) hetivásárain nem helybeli iparosok is jogosítottak iparkészítményeiket eladni.

Erről a közönséget azon figyelmeztetéssel értesitem, hogy bárkinek is jogában áll az említett szabályrendeletet — mely az itteni irattárban 30 napi közszemlére kitéve van — ezen idő alatt megtekinteni s arra nézve lehető észrevételeit vagy kifogásait, esetleg felebbezését írásban megtenni.

Deés, 1887. évi november hó 8-án.

Az alispán helyett:

Br. Diószegi Géza,
főjegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó: KOVÁCS SAMU.

HIRDETÉSEK.

(215/6—6

A JÓ KÁVÉ TITKA.

Hogy a kávé kellemes ízű és zamatos s a mellett tiszta sötétszínű legyen s mégis kevesebb cukor fogyasztassék, tessék 2 rész ázsiai kávéhoz egy rész „Szalády-kávé”-t adni s így beőzni. Ezen új kávéjavító pótszer hivatva van a rossz kávé is élvezhetővé tenni; azért az ma minden külföldi s bármely más forgalomban lévő kávépótlékot felülmúl és minden háztartásban elkerülhetlen.

A „Szalády-pótkávé”, valamint a „Hungária-gyógykávé”, mely utóbbi utasítás szerint használva, biztos segélyt nyújt: gyomor- és bélhurut, rossz emésztés, gyomor- és fejfőrcs, gyomortól eredő fejfájás, vér-szegénység, elsoványodás, álmatlanság, és idegbajok ellen, kapható minden előkelőbb fűszerkereskedésben, helyben és vidéken.

Mintákat ingyen és bérmentve postán bárhová küld: Szalády Antal gyógy- és pótkávégyára, Budapest Andrassy-ut 86. szám.

Szám: 6030—1887.

(237)1—2

Pályázati hirdetmény.

Elhalálozás folytán a mányai körjegyzői keretben a körjegyző segédi állomás üresedésbe jövén, ezen évi összesen 200 frttal javadalmazott állomásra ezennel pályázatot nyitok — s fölhivom pályázni kívánókat, szabályszerűen felszerelt kérvényeiket folyó hó 26-ig hozzám beadni.

A választás folyó hó 28-án d. e. 9 órakor Mátyában a körjegyzői irodán fog megtörténni.

Deési járás főszolgabírótól.

Deés, 1887. november 11.

Hatfaludi József, fšszolgabíró.

Szám: 8383 —1887.

(232)2—3

Pályázati hirdetmény.

A horgospataki körjegyzői állomás lemondás folytán üresedésbe jövén, ezen állomásra az 1886. évi XXII. t. cz. 82. §-sa értelmében pályázatot nyitok.

A horgospataki körjegyzői keret áll: Horgospataka, Oláhláposbánya és Batiz-Polyán községekből. A jelzett állomás évi 400 frt fizetés és 60 frt lakbér jövedelmezéssel van összekötve.

Pályázni kívánókat felhivom, miszerint az 1886. évi XXII. t. czikk 74. §-sa s illetve az 1883. évi I-ső t. cz. 6-ik §-sa értelmében felszerelt folyamodványait folyó hó 25-ikéig hozzám annyival inkább adják be, mivel a később beérkezettek tekintetbe vétetni nem fognak.

A választás határnapja később fog kitűzteni.

Magyar-Láposou, 1887. november 2-án.

Vékony Ferencz, fšszolgabíró.

Szám: 5860—1887.

(233)2—2

Pályázati hirdetmény.

A bálványos-váraljai körjegyzői állomás betöltése céljából kibocsátott 5134. számú pályázati hirdetmény teljes eredményre nem vezetvén, a fenti állásra ezennel újabb pályázatot nyitok.

Pályázni kívánókat fölhivom az 1883. évi I. t. cz. 6 § értelmében szabályszerűen fölszerelt kérvényeiket folyó év november 15-ig hozzám beadni, később érkezettek tekintetbe vétetni nem fognak.

A választási határidő érdekeltekkel annak idején közöltetni fog.

A deési járás főszolgabírótól.

Deés, 1887. november 1.

Hatfaludi József, fšszolgabíró.

„Deési Kisegítő Takarékpénztár-Szövetkezet”

f. hó 14-re kitűzött rendkívüli közgyűlése megtartatni nem fog.

Miről a t. alapító-tagokat ezennel értesítjük.

Az igazgatóság.

238)

HIRDETMÉNY.

F. év október hó 24-én tartott rendkívüli közgyűlésünk 8. jkvi szám alatt hozott határozata folytán szövetkezetünknek „Deési Hitelbank” czég alatt részvénytársasággá átalakulása és alaptőkéjének 100,000 frtra felemelése végett, az alapító szövetkezeti tagoknak adandó 243 darab részvény levonása után fennmaradó 743 darab 100 frt névértékű részvényre az aláírást megnyitottnak nyilvánítnak s tudatjuk, hogy az aláírások 1887. december 15-ig ezen részvényekre titkárnak Kovrig Albertnél, továbbá üzleti helyiségünkben az üzletigazgatóságnál teljesíthetők, hol a tervezet is betekinthető.

„Deési Kisegítő Takarékpénztár-Szövetkezet”

Bokros.

(239)

Tatrossi.

Tisztelettel felkérem meghatalmazóimat, hogy az általam részükre vásárolt „Deési Hitelbank”-részvények után ez évre eső 30%-ot kezemhez — esetleg a Deési Kisegítő Takarékpénztárba mielőbb befizetni méltóztassanak. (240) Kovrig Albert.

Deés városa és a megye története.

MEGJELENT

s Eperjessy István könyvtárus által kapható:

„VISSZAEMLEKEZÉSEK.”

1830—1850.

Írta: KOVÁCS SAMU.

Ára: 1 forint.

Ezen visszaemlékezések egy oly korra vezetnek vissza, — mondja a szerző az előszóban — midőn mind szellemi, mind anyagi tekintetben napjainktól egészen eltérő elveket követtek, törekvéseket ismertek és vágyakat ápoltak. Saját élményei, tapasztalatai és ténykedései emléket költi fel e nagy korszak törlelt rajzainak most ragyogó, majd sötét, de mindég nagyjelentőségű keretében. Felkeresi visszaemlékezései halvány fényénél a nemzeti közszellem fejlődésének első kezdetét; tárgyalja az érvényre emelkedett szabad eszmék forrongó küzdelmeit; — elkíséri, ott van az ezekért folytatott harcokban és a nagy nemzeti bukás sirhantján egy szebb, egy boldogabb jövőnek vigasztaló reményével, törhetlen itével áll meg.

1830—1850.